

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

20. Dies Septembris. Magna est virtus, si non lædas à quo læsus est.
Magna est fortitudo, si etiam læsus remittas? Isidorus in solit. 2.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

ut facere debeas, quasi compellit? In viro modesto totius corporis figura, est vocalis: frons sine nube serena, sine rugis explicata; quid aliud loquitur, & commendat, quàm conscientiaë tranquillitatem? quam illius oraculi veritatem. (a) *Secura mens, quasi iuge convivium.* Oculi decenter in solum defixi, & averfi, ne videant vanitatem, quid aliud clamant quam illud Ecclesiastæ effatum. (b) *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas?* Lingua in loquendo rara, quid aliud commendat, quàm illud Ecclesiastici pronuntiatum, (c) *Ori tuo facito ostia, & seras.* Deniq; totius corporis forma luce fulguranti Modestia, ac decoris undiq; cum fulgès, quid aliud vociferatur, quam illa Christi verba: (d) *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera nostra bona, & glorificent Patrem qui in caelis est?* Hoc est vere esse oratorem, facilius evades orator, vitæ modestia, quam linguæ eloquentia: Hæc tantum movet, illa trahit. Pluris ergo est homo modestia loquens, quam lingua garriens. Quia *Qui nimium fatuitur, stultissimus esse probatur.*

20. DIES SEPTEMBRIS.

Magna est virtus, si non lædas à quo læsus es. Magna est fortitudo, si etiam læsus remittas? *Isidorus in solit. 2.*

Man- I.
fueru-
do.

Ecce novum genus virtutis, ac fortitudinis, lædentem non lædere, imolædenti injuriâ non immittere, sed immissâ remittere. Hæc discas sub mansuetudinis magisterio, & ab illo qui unus est omnium Magister, in cujus Academia, hæc non modo

(a) *Prov. 15. 15.* (b) *Ecclesiast. 1.* (c) *Eccles. 28. 28.*
(d) *Matth. 5.*

prima, sed tota est disciplina. (a) *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.* Absit, ut aliud vobis proponam, quod imitemini exemplar, quàm Christi exemplum. Tota Christi vita, non est nisi aurea quædam Mansuetudinis tela. Vin' hujus te æ videre fila? Propone tibi Christum cum Apostolis in medio Judæorum, (b) *veluti signum cui contradicitur:* id est, veluti scopum, in quem omnia maledicentiæ tela, malevolentia jacula, odii spicula, invidia sagittæ, eorum animis velut pharetris, illorum sceleratis actibus, velut acubus intorqueantur: Cives sui ardent in illum invidia, cognati urgent improbè, ut se mundo manifestet: Apostolorum votum est, ut quàm citissimè se probet, & prodar Messiam: infima quidem plebs illum sequitur, sed non tam melioris discendæ frugis, quàm gratiâ accipiendæ opis: imperiti capere non possunt, quâ ratione se dicat Filium Dæ: Doctiores, illius sermonibus struunt insidias. Si se probat à miraculis, exiguntur Scripturarum testimonia; si à sacris literis disceptatur, unde homo idiota, & faber noverit literas.

II. Non est satis. In illorum conspectu patrat omnia miraculorum genera: pro animi libidine, alia exigunt, fidem non habituri jam factis, nisi illa ipsa quæ volunt, faciat. Si de sceleribus illos admonet, offenduntur. Si ea illis remittat, obmurmurant, & gratiam, interpretantur blasphemiam: si pellit Dæmones, juratumque se illorum hostem profiteretur, id ajunt fieri potiùs ex familiari, ac clandestino utrorumque commercio. Si Samariam ingredi vult, ab incolis velut Judæorum amicus excluditur; si redit

A a a 5

in

(a) *Matt. II.* (b) *Luc. I.*

in Judæam, Judæi Samaritanum pronunt ant: si de Regno, regiaque dignitate loquitur, habetur seditionum concitator; si de abjectione, & humilitate, non creditur esse Messias. Denique promptum benefaciendi, vitamque illis conservandi animum ubique testatur, & illi contra toti sunt, ut illi mala, mortemque inferant. Non sufficiebant hæc ad exacerbandum etiam mirissimum animum. Sic aperte obloqui, ineptè omnibus ejus consiliis, procaciter omnibus monitis, contumaciter omnibus factis obluclari. Tota Christi in hoc certamine fortitudo, est animi mansuetudo; ipsius panoplia, est patientia. Constat Christo animus tam pacatus, & tranquillus in omnibus illis obtreclationibus, quasi nullam polle- ret in eos auctoritate, quibuscum loquebatur, ac careret potestate, quã suam tueretur auctoritatem. Ulline unquam manum admovit, nisi ut benefici- um præstaret? Ulline dampnum unquam intulit? Imò ullusne fuit, cui gratiam non contulit? Nonne potius reprehendit discipulos, monentes, ut evoca- rer è cælo ignem, contumeliæ audacium hominum puniendæ? Nonne disertè illis significavit, hunc spi- ritum alienum esse à suo, & te (a) non venisse animas perdere, sed salvare.

III. Discute, an hæc Christi, in te Christiane, spirat indoles. Quæ sunt tua, quibus præliaris arma, nisi impatientiæ verba? hæc tibi ipsi es gravis, & aliis difficilis. Hæc igitur paucæ animo volve, & revolve. Cùm omnis tua impatientia oriatur à difficultatibus, aut est præsidium aliquod illas re- movendi, aut nullum: si nullum, cur turbaris? si ali- quod,

(a) Luc. 6. 59.

quod, cur illo non uteris, cum impatientia malum potius augeat, tantum abest, ut imminuat. Deinde, quid culpam in alios conjicis, qui opinione tua te lædunt? scito, à te malo provenire hoc malum: neminem lædi, nisi à se ipso: esse ineptiam, imò dementiam, velle ulcisci injuriam, cum hoc nequeas, nisi in te sis insignitè injurius. Disce ergò, non rectè curari malum ab alio malo. Mansuetudinem, tantum esse bonum, ut etiam mala convertat in bonum. Quis non ridet ineptiam irati? Quid iracundæ vis? Damna vitare? Incurris: Non potest tantum tibi nocere inimicus, cui irasceris, quàm ipse tibi, dum irasceris. Qualis dementia erit, si medicaturus ægro tantem, si non parti læsæ, sed alieno corpori pharmacum adhibeat? Non claudis tuum vulnus, si aperias sæviori ictu alterius latus. Non erit ulceri proprio fomentum, apostema extranei: non fluit cum alieno sanguine, balsamum tuæ plagæ. Damnum quod putas tuum, non facit aliena vindicta. Si vis innocenter irasci, nulli potes, nec honestiori, nec justiori titulo irasci, quàm tibi irascenti, & tuæ iracundiæ. Huic eurandæ non est peritior Galenus, quàm animus mansuetus. Subscribit mihi dicenti
Pgëta:

ie
1 *Iræ sustollis, si sit responsio mollis.*

21. DIES SEPTEMBRIS.

Sanctorum omnium profectus, ad humilitatem est accessus. *S. Dorotheus Doct. 14.*